

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoE/327/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815202717
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Dibdiaková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6815202717.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej, členov senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a JUDr. Mariána Blahu v exekučnej veci oprávneného BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105, právne zastúpeného JUDr. Veronikou Kubrikovou, PhD., s.r.o., advokátkou so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava proti povinnému J. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX R. XX, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jánom Gasperom, PhD., so sídlom Exekútorského úradu Kálmána Mikszatha 268, 979 01 Rimavská Sobota pod sp. zn. EX 6862/2015 o vymoženie sumy 295,01 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Revúca č. k. 7Er/421/2015-12 zo dňa 15. februára 2016 takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Revúca 7Er/421/2015-12 zo dňa 15. februára 2016 zrušuje a exekučné konanie zastavuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím zamietol okresný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že existuje prekážka už raz rozhodnutej veci, ktorá bráni exekučnému súdu v tejto veci ďalej konať.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 27.04.2015 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, podkladom ktorej je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným Rozhodcovská, Arbitrážna a Mediačná, a.s. pod sp. zn. B1209215 dňa 18.11.2010.

3. Lustráciou v oddelení Er okresný súd zistil, že na Okresnom súde Revúca bola pod sp. zn. 6Er/491/2011 právoplatne skončená exekúcia vykonávaná na podklade totožného exekučného titulu, aký bol spolu s návrhom na vykonanie exekúcie a žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predložený v tomto konaní. V konaní 6Er/491/2011 okresný súd uznesením zo dňa 20.08.2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný v rozpore so zákonom, keďže rozhodcovská doložka, od ktorej odvodil svoju právomoc rozhodcovský súd, bola dojednaná ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve. Toto uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoE/247/2012-32 zo dňa 30.01.2013. Následne okresný súd exekučné konanie zastavil.

4. Okresný súd konštatoval, že pokiaľ je podaný opakovane návrh na vykonanie exekúcie opierajúci sa o rovnaký exekučný titul, na podklade ktorého bola skoršia exekúcia vedená voči totožnému povinnému zastavená z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom, je vylúčené, aby bola táto otázka posudzovaná v inom exekučnom konaní.

5. Keďže na okresnom súde bolo už raz právoplatne skončené exekučné konanie vedené v prospech totožného oprávneného voči totožnému povinnému na podklade toho istého exekučného titulu, má tento stav za následok vznik prekážky právoplatne rozhodnutej veci, preto súd v zmysle 44 ods. 2 Exekučného poriadku žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovie alebo aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Ako dôvody podania odvolania uviedol ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a), d), f), e) v spojení s § 221 ods. 1 písm. d), f), h) O.s.p., a že oprávnený nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p..

7. V odvolaní uviedol, že okresný súd v napadnutom uznesení rozhodoval nad rámec zverenej právomoci, pričom svojím konaním odňal účastníkom možnosť konať pred súdom a zároveň pri posudzovaní žiadosti o udelenie poverenia vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podmienky exekučného konania vzhľadom k prekážke veci rozhodnutej súd skúma až po vydaní exekučného príkazu, pričom určujúcim pre jej posúdenie bude obsah exekučného príkazu. V predchádzajúcom exekučnom konaní nebolo súdному exekútorovi poverenie udelené, preto prekážka *res iudicata* nemohla v tomto konaní nastať. Oprávnený v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 205/2011 zo dňa 01.02.2012 a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 254/2012 zo dňa 13.06.2012, podľa ktorých vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nie je rozhodnutím vo veci samej, a preto nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie je individuálny právno-aplikačný akt, ktorý má priame účinky len voči osobe súdneho exekútora. Z uvedených dôvodov mal oprávnený za to, že udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nezakladá prekážku *res iudicata* pre rozhodnutie exekučného súdu, ktoré v neskoršom štádiu exekučného konania založí na právnom závere, že exekučný titul pripojený k návrhu na vykonanie exekúcie nie je vykonateľný.

8. Oprávnený ďalej uviedol, že exekučný súd nesprávne aplikoval ust. § 251 ods. 4, § 159 ods. 3, § 104 ods. 1 veta prvá a § 103 O.s.p., nakoľko v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie, aplikovať zásadu *res iudicata*. Exekučné konanie nemá vo svojom predmete vec, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť a predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. Exekučné konanie nerozhoduje o merite veci, ale predstavuje len proces. Oprávnený zároveň poukázal na skutočnosť, že zákonodarca v Exekučnom poriadku neuvádza prekážku rozhodnutej veci ako vadu konania, ktorá by bránila ďalšiemu postupu. Z uvedeného dôvodu exekučný súd svojím postupom porušil právo účastníka konania na spravodlivý proces, ktoré je chránené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a súčasne odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom.

9. Oprávnený v odvolaní tiež uviedol, že exekučný súd je v zmysle § 44 ods. 2 veta prvá a druhá Exekučného poriadku oprávnený skúmať a vykonať ako dôkazy výlučne žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Z povahy veci nie je možné priznať exekučnému súdu väčší rozsah vecnej preskúmvacej pôsobnosti, než akou v prospech uvedenej interpretácie nesvedčia len jazykové, logické, axiologické a systematické dôvody, ale aj premenné historického výkladu. V tomto štádiu súd nie je oprávnený rozhodovať ani o zastavení konania, a to už vôbec nie, pokiaľ sa nevysporiadal s otázkou udelení, resp. neudelení poverenia na vykonanie exekúcie súdnému exekútorovi.

10. Exekučný súd pri skúmaní žiadosti o udelenie poverenia vykonával samostatne nové dokazovanie skutkového stavu, pričom oprávnený nemal možnosť vyjadriť sa k takto vykonávaným dôkazom. Exekučný súd uprel oprávnenému právo byť účastným na takomto zisťovaní skutkového stavu, čím zasiahol do jeho práva podľa čl. 48 odseku 2 Ústavy Slovenskej republiky. Takýto výklad považoval oprávnený za neprípustný najmä z dôvodu, že nevyhnutne predpokladá a vyžaduje inú úpravu procesných práv a povinností účastníkov exekučného konania, než akú upravuje Exekučný poriadok. V tejto súvislosti oprávnený poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 499/2012, podľa ktorého, ak exekučný súd pri rozhodovaní o vydaní poverenia podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vykonáva iné dôkazy než tie, ktoré sú výslovne uvedené v citovanom ustanovení, ako aj v prípadoch, keď exekučný súd na ťarchu oprávneného reviduje skutkový stav, na ktorom je založený exekučný titul, je povinný

dať oprávnenému možnosť sa k takto vykonaným dôkazom a takto novo vytvorenej procesnej situácii vyjadriť. Oprávnený tiež namietal porušenie právnej istoty a legitímnych očakávaní, keď exekučné súdy v skutkovo a právne obdobných veciach poverenia vydávajú aj žiadosti súdnych exekútorov o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietajú a tiež namietal neprimerané zvýhodnenie povinného pred exekučným súdom na základe jeho postavenia. Súd mal v prvom rade rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ten však napadnutým uznesením exekučné konanie zastavil, čo je podľa oprávneného v rozpore so zákonom. Súd nesprávne postupoval, keď v štádiu vydania poverenia konanie zastavil, čím oprávnenému odňal právo konať pred súdom. Oprávnený na záver namietal, že exekučný súd mu svojím postupom znemožnil uplatniť svoje právo priznané exekučným titulom, ktorého účinky sa v zásade zhodujú s účinkami právoplatného rozsudku.

11. Povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadril.

12. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v rozsahu podaného odvolania, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je dôvodné.

13. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že dňa 30.03.2015 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., so sídlom v Bratislave pod sp. zn. B1209215 zo dňa 18.11.2010. Následne bola okresnému súdu dňa 27.04.2015 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

14. Rozhodcovským rozsudkom vydaným pod sp. zn. B1209215 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., so sídlom v Bratislave dňa 18.11.2010 bola žalovanému - povinnému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi - oprávnenému dlžnú sumu 295,01 Eur s príslušenstvom. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe Zmluvy o úvere, ktorú právny predchodca oprávneného Poštová banka, a.s. ako veriteľ a povinný ako dlžník uzavreli dňa 22.12.2006. Súčasťou Zmluvy o úvere sú aj Obchodné podmienky pre úver, ktoré v bode 11.2 upravovali rozhodcovskú doložku, od ktorej odvodil právomoc rozhodcovský súd.

15. Na základe lustrácie vykonanej v zmysle § 151 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy v znení neskorších predpisov súd zistil, že exekučnému konaniu v tejto veci predchádza konanie sp. zn. 6Er/491/2011, vedené medzi tými istými účastníkmi na podklade toho istého exekučného titulu, a to rozhodcovského rozsudku vydaného pod sp. zn. B1209215 dňa 18.11.2011 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., so sídlom v Bratislave.

16. Zo súdneho spisu vedeného na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6Er/491/2011 súd zistil, že dňa 08.07.2011 podal oprávnený proti povinnému na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., so sídlom v Bratislave pod sp. zn. B1209215 zo dňa 18.11.2011 prvýkrát návrh na vykonanie exekúcie. Následne okresný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia uznesením č.k. 6Er/491/2011-15 zo dňa 20.08.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoE/247/2012-32 zo dňa 30.01.2013 tak, že ju zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný v rozpore so zákonom, keďže dojednanie rozhodcovskej doložky, z ktorej odvodil právomoc rozhodcovský súd pri vydávaní exekučného titulu predstavuje neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, čo spôsobuje jej neplatnosť. Rozhodnutie okresného súdu v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.02.2013. Následne postupom podľa ust. § 44 ods. 3 Exekučného poriadku okresný súd exekučné konanie uznesením č.k. 6Er/491/2011-63 zo dňa 27.05.2014 zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.06.2014.

17. Okresný súd na základe tohto zistenia dospel k záveru, že nie sú splnené procesné podmienky pre to, aby exekučné konanie v už raz právoplatne skončenej exekučnej veci tých istých účastníkov a na podklade toho istého exekučného konania prebiehalo, preto napadnutým uznesením konanie s

poukazom na § 103 a § 159 ods. 3 OSP zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

18. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej Exekučný poriadok) v znení účinnom od 01.07.2016, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

19. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

20. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

21. Oprávnený podal odvolanie proti napadnutému uzneseniu okresného súdu ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený k 30.06.2016. Odvolací súd o tomto odvolaní rozhoduje už podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ktorý sa v zmysle vyššie uvedených prechodných a záverečných ustanovení, ako aj v zmysle § 9a ods. 1 Exekučného poriadku použije aj v tomto konaní, pričom podľa § 470 ods. 2 CSP zostávajú právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti zachované.

22. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej Exekučný poriadok), ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

23. Podľa § 103 zákona č. 99/1963 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 (ďalej len O.s.p.) súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

24. Podľa § 104 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

25. Podľa § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

26. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

27. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

28. Podľa ust. 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

29. Exekučný súd ešte pred preskúvaním súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku skúma splnenie procesných podmienok konania, nesplnenie ktorých je v prípade, že ide o neodstrániteľné podmienky dôvodom na zastavenie exekučného konania.

30. Exekučné konanie je osobitným druhom súdneho konania, ktoré môže začať na návrh oprávneného, ak povinný dobrovoľne nesplní povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Podmienky začatia a priebehu tohto konania upravuje predovšetkým Exekučný poriadok, avšak v tých prípadoch, pre ktoré nie je v Exekučnom poriadku obsiahnutá právna úprava pre procesný postup exekučného súdu, je s prihliadnutím na ust. § 9a ods. 1 Exekučného poriadku účinného od 01.07.2016 a podľa ust. § 251 ods. 4 O.s.p. účinného do 30.06.2016 nevyhnutné aplikovať právnu úpravu obsiahnutú v Civilnom sporovom poriadku, resp. v Občianskom súdnom poriadku ako lex generalis. V zmysle uvedených ustanovení sa preto na zistenie, či sú splnené zákonné procesné podmienky nevyhnutné pre vedenie exekučného konania aplikuje Exekučný poriadok ako lex specialis. Keďže Exekučný poriadok neobsahuje právnu úpravu, za akých podmienok by mohol o opakovanom návrhu oprávneného podaného na základe toho istého nevykonateľného exekučného titulu súd ďalej konať, je potrebné vychádzať zo zásady „ne bis

in idem“, ktorá platí nielen v konaní vedenom na všeobecnom súde, ale aj pre konanie v exekučných veciach, ku ktorej musí súd prihliadať ex officio.

31. V zmysle § 161 ods. 1 CSP účinného od 01.07.2016 je súd, ale aj v zmysle § 103 O.s.p. účinného do 30.06.2016 bol súd povinný v každom štádiu konania prihliadať na to, či sú splnené zákonom stanovené procesné podmienky konania na to, aby súdne konanie mohlo začať a aby v ňom mohol súd vec prejednať a rozhodnúť. Ak procesné podmienky nie sú splnené, konajúci súd zvolí ďalší procesný postup v závislosti od toho, či nedostatok podmienok konania je alebo nie je odstrániteľný. Medzi procesné podmienky patrí aj prekážka veci rozhodnutej - res iudicata, ktorá v Exekučnom poriadku nie je osobitne upravená a je predmetom právnej úpravy len v ustanovení § 230 CSP, resp. bola predmetom právnej úpravy v ustanovení § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Ak sa v konaní zistí, že o tej istej veci už bolo raz právoplatne rozhodnuté, ide o neodstrániteľný nedostatok procesných podmienok konania, ktorý má za následok zastavenie konania, pretože súd nemôže konať o veci, o ktorej už raz právoplatne rozhodol. Z dôvodu, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci nie je v Exekučnom poriadku výslovne upravená, je podľa 9a ods. 1 Exekučného poriadku, resp. bolo v čase rozhodnutia okresného súdu podľa § 251 ods. 4 O.s.p. potrebné použiť subsidiárne ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku a od 01.07.2016 ustanovenia Civilného sporového poriadku s tým, že je potrebné zohľadniť aj špecifiká exekučného konania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp zn. 4Cdo/311/2012 zo dňa 28.03.2013, v ktorom Najvyšší súd SR vyslovil obdobný právny názor.

32. Faktom je, že konanie pred všeobecným súdom je konaním o veci samej, ktoré končí spravidla rozsudkom alebo uznesením, ktorým je buď návrhu vyhovie alebo je návrh zamietnutý, prípadne je konanie zastavené. Exekučné konanie nie je konaním vo veci samej a exekučný súd o žiadnom návrhu na určenie práv a uloženie povinností nerozhoduje. Exekučné konanie je konaním procesným, ktoré však môže prebiehať rovnako ako konanie pred všeobecným súdom, iba ak sú splnené procesné podmienky, medzi ktoré nesporne patrí aj to, aby sa o tej istej veci medzi tými istými účastníkmi nevydávalo ďalšie rozhodnutie, ak už raz bolo o tom istom nároku oprávneného, ku ktorému bol opakovane priložený ten istý nevykonateľný exekučný titul, právoplatne rozhodnuté, a to práve z toho dôvodu, že procesná zásada „ne bis in idem“ obsiahnutá v § 230 Civilného sporového poriadku, resp. ktorá bola obsiahnutá v § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku je záväzná aj pre postup súdu v exekučnom konaní.

33. Z tejto zásady nesporne vyplýva, že ak ten istý oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie voči tomu istému povinnému pre ten istý nevykonateľný exekučný titul je nevyhnutné, aby súd posúdil, či nejde o konanie, v ktorom sa má opakovane rozhodovať o tom istom nároku.

34. V prejednávanej veci je nesporné, že v konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 6Er/491/2011, ako aj v konaní vedenom pod sp. zn. 7Er/421/2015 ten istý oprávnený podal návrh na začatie exekúcie proti tomu istému povinnému a súdny exekútor následne požiadal exekučný súd o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na základe tohto istého exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIÁČNÁ, a.s., so sídlom v Bratislave vydaný pod sp. zn. B1209215 dňa 18.11.2010 s vyznačenou doložkou právoplatnosti dňa 20.12.2010 a vykonateľnosti 24.12.2010. V konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 6Er/491/2011 exekučný súd uznesením č.k. 6Er/491/2011-15 zo dňa 20.08.2012 podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že rozhodcovskú doložku, od ktorej odvodil svoju právomoc rozhodcovský súd považoval za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Na základe odvolania oprávneného Krajský súd v Banskej Bystrici napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil uznesením č.k. 17CoE/247/2012-32 zo dňa 30.01.2013. Následne okresný súd uznesením č.k. 6Er/491/2011-63 zo dňa 27.05.2014 exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku zastavil. Uznesenie o zastavení exekučného konania nadobudlo právoplatnosť dňa 19.06.2014. Ak už raz bol v exekučnom konaní konštatovaný taký nedostatok exekučného titulu, pre ktorý exekúciu nebolo možné vykonať a ktorý nie je možné nijakým spôsobom reparaovať, pri dodržaní uvedenej procesnej zásady „ne bis in idem“ nie je v prípade opätovného podania návrhu na vykonanie exekúcie na základe takéhoto nevykonateľného exekučného titulu možné v exekučnom konaní pokračovať.

35. Z uvedených dôvodov je odvolací súd toho právneho názoru, že aj keď zastavenie konania nie je vo svojej podstate prekážkou pre podávanie opakovaných návrhov na začatie exekúcie, a to aj na základe

tých istých exekučných titulov, nebolo by možné ani v budúcnosti, ak by oprávnený podal aj viac návrhov na vykonanie exekúcie na podklade tohto istého nevykonateľného exekučného titulu, viesť opätovne exekučné konanie práve z dôvodu rešpektovania zásady „ne bis in idem“, v dôsledku čoho by muselo byť každé jedno neskôr začaté exekučné konanie vždy len zastavené, a teda by skončilo rovnakým spôsobom.

36. Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci okresný súd už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu, medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol. Uvedená skutočnosť založila prekážku *res iudicata*, a teda pokiaľ v totožnej veci podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať a bolo ho potrebné zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania. Okresný súd preto postupoval na základe správne zisteného skutkového stavu nesprávne, keď v prejednávanej veci v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu existencie neodstrániteľnej prekážky konania, ktorá je dôvodom na zastavenie exekučného konania, v dôsledku čoho musel odvolací súd uznesenie okresného súdu podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušiť a konanie podľa 161 ods. 2 CSP zastaviť.

37. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).